

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm I. Cùm ex illo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

TITVLVS VII. DE TRANSLATIONE EPISCOPI

Ic est tertius modus ad prælatu-
ram perueniendi, per Transla-
tionem: quæ tamen solum in E-
piscopis locum habet, quia infe-
riores Prælati, videl. Abbat, & Præpositi
eligi possunt, ita tamen, vt ante impetratam
licentiam electioni consentire nequeant, sic
uti dixi in c. Si Abbatem, 3. de elect. in 6.

CAPITVLVM I.

Cum ex illo.

PARAPHRASIS.

Ex speciali priuilegio, quod Christus Do-
minus B. Petro Apostolo, & in ipso Suc-
cessoribus eius Summis Pontificibus cõ-
cessit Matth. 16. Ioan. 21. canonica instituta
promanarunt, vt causæ grauiores, cuius-
modi est etiam Episcoporum transla-
tio, Apostolicæ Sedi reseruarentur; ita vt
nemo alius, sine eius consensu, se intro-
mittere possit. Quamobrem miratur In-
nocentius III. quoddam Patriarcha Antioche-
nus Lucium Apamensem electum Archi-
episcopum, ad Tripolitanam ecclesiam
translalerit, atque ex Archiepiscopo Epi-
scopum constituere præsumpsit. Tam-
etsi verò dictus Lucius consecrationem
nondum acceperit, tamen post electionem
confirmatus erat; idæoque Archiepisco-
palia, quatenus ei licitum erat, admini-
strabat: quia inter alia Episcopum Valien-
sem confirmauit. Quare ne etiam alijs ta-
lia perpetrandi audacia addatur, Innoc.
dictum Antiochenum Patriarcham
ab Episcoporum confirmatione
suspendit.

SVMMARIVM.

1. *Causæ maiores, ex speciali priuilegio Petro & successoribus eius concessio, reseruata sine Romana Sedi Apostolica. Eæ quæ sint illæ causæ maiores.*
2. *Qui Pontificiæ potestati resistit, & iura eius violat; is magis ordinationi diuinæ resistit, quam si alteri ordinationi resistat.*
3. *Episcopi, alijs, Prælati nihil contra vniuersales Ecclesie Canones statuere possunt.*
4. *Episcopus, vel Archiepiscopus electus (licet confirmatus sit) ante acceptam consecrationem non debet absoluitè vocari Episcopus, sed cum addito Episcopus electus, aut confirmatus.*
5. *Potest vterq; ante consecrationem beneficia conferre, & electos confirmare.*

NOTANDVM. I. Causæ maiores in signum
priuilegij specialis Apostolicæ Roma-
næ Sedi reseruatae sunt, c. quod translatio-
nem, 4. de offic. legati, c. maiores, 3. de Ba-
ptismo. Causæ autem maiores, & Sum. Pon-
tifici specialiter reseruatae, sunt ferme istæ:
Fidei controuersias authenticè definire, cit.
c. maiores, c. quoties, 12. causa 24. q. 1. Epi-
scopos transferre, deponere, renuntiationes
eorum admittere, c. 2. hoc tit. c. quamuis, 7.
causa 3. q. 6. c. cum pridem, de renuntiat.
Generale Concilium congregare, c. 1. & 2. d.
17. Irregularitates, matrimonij impedimen-
ta dirimentia statuere, in casibus reseruatis
dispensare, absoluerè, &c. Prouenit autem
hæc grauiorum causarum reseruatio ex pri-
uilegio, quod Christus singulariter Petro, &
Successoribus concessit, vt supremam & vni-
uersalem potestatem in ecclesia gererent; cõ-
sequenter potestatem alijs sibi subordinatis
Episcopis, ac Prælati limitatam concedere
possent, causas maiores & arduas suo tantum

K k k exami-

examini referuantes. Vide Gl. in cit. c. quod translationem, ver. referuata, & quæ dixi lib. 1. Th. mor. tr. 4. c. 6. §. 1.

2 Corollarium I. Qui Pontificiæ potestati se opponit, seu iura eius violat, is magis ordinationi diuinæ resistit, quam si alteri humanæ potestati resisteret: Quandoquidem potestas Pontificia immediatè à Deo, & Christo Domino prouenit, c. quamuis, d. 21.

Corollarium II. Cur Duces Imperij municipalia statuta contra leges communes Cæsareas condere possint, non item Episcopi aliique Prælati quippiam contra vniuersales ecclesiæ canones statuere, vti hîc ex communi sententiâ docet Anton. de Butrio, c. 3. Ratio reddi debet, quia Imperator talem potestatem Ducibus concessit, vt quæ suis prouincijs conuenientia esse putarent, nonnunquã etiam aduersus communes leges decernerent.

3 At verò Pontifex talem potestatem Episcopis non concedit; cum valde expediat, vniuersales ecclesiæ canones omnibus locis obseruari. Interim tamen permittit Pontifex, vt per consuetudinem diuturnam, si ea specialiter reprobata non sit, neque ecclesiis damnosa, lex vniuersalis Pontificia tollatur, c. vlt. de consuet.

4 NOTANDVM II. Episcopus, vel Archiepiscopus electus, tamen si confirmatus sit, ante acceptam consecrationem, non debet absolute vocari Episcopus, sed cum addito, *Episcopus electus*, aut *confirmatus*. Similiter modo sic etiam dixi in c. Venerabilem, 34. de elect. Quòd Imperator antequam coronatus, & consecratus est, non absolute Imperator, sed *electus Imperator* vocari soleat; tamen si iura Imperij nihilominus administrare possit.

5 NOTANDVM III. Archiepiscopus vel Episcopus electus, & confirmatus, ante consecrationem potest beneficia conferre, & electos confirmare: Quia potest ea præstare, quæ ad iurisdictionem spectant, licet non ea, quæ ordinis sunt, iuxta c. suffraganeis, 11. de elect. & notat hîc Gl. ver. confirmasse.

Inter corporalia.

SUMMARIVM.

1. Vinculum spirituale fortius, seu minus dissolubile est, quam carnale, idèque matrimonium spirituale, quod est inter Episcopum & ecclesiam, solui non potest nisi auctoritate diuina.
2. Vnde Episcoporum translationes, & depositiones instituuntur, & eorum renouationes admittuntur à Pontifice non mera potestate humana, sed potius diuina, tanquam Vicario à Christo instituto.
3. Electos in Episcopos, & confirmatos solus Papa transferre potest.
4. Ob rationis identitatem seu paritatem in lege expressa extensio subinde fieri potest ad casus similes.
5. In materia communiter prohibita, quod concessum non reperitur, eò ipso prohibitum censeri debet.
6. Plus peccat (ceteris paribus) Superior, quam subditus, si ad idem factum prohibitum concurrat.
7. Facilius ignoscitur ei, & mitius punitur, qui ex simplicitate aut ignorantia peccat, quam qui ex certa scientia seu malitia.
8. Pontifex Episcopum ab ecclesia sua liberans non propriè dispensat in lege diuina, sed apponit conditionem, per quam lex obligare desinit.
9. Quamuis non videatur Christus determinatè quicquam præcepisse de Episcoporum officio indissolubili, sed id dispositioni Ecclesiæ reliquisse.

Discrimen est inter res corporales, ac spirituales, quòd illæ facilius generantur, quam corrumpuntur: in spiritualibus autem contrarium accidere solet. Nam Episcopus solus alicui ordinem conferre potest, sed solus auferre, seu degradare non potest, iuxta c. 2. de pœnis, in 6. Sed & Episcopi à Metro-